

36. 74.

sonat ē. cepit s̄ il p̄te illū uexare nimia fami
 liariata sol c̄ solo eoz orare se ate illū s̄ne c̄ cū
 cubare p̄t cubare h̄ me dei oīno ip̄t rūt oī t̄ m
 anū l̄pedē excedebat d̄ces. si licet ad eo accepisti
 ut ferias ego n̄ p̄hibeo. cuq h̄ p̄temū ager h̄
 n̄ sc̄ uiri fortitudine uict if̄ mōnt leḡ p̄di uexā
 mōris lat̄ p̄cipiū dedit oīngs arbusta loci
 illū fl̄ma ex se exēcte omode ḡmādo. Et d̄bō
 vir iste īchisom̄ sue repe p̄mo decūat ut

Mult̄ mulier n̄ uidet n̄ q̄ alspnabit sp̄n h̄ exē
 replatua sp̄e icrere repracōis uicū metuebat. Q̄
 uido q̄d̄ mulier andies audacter ascedit mōre atq̄ ad
 es sp̄cū ipud̄ sc̄ et p̄p̄uit ar ille paulo loḡ itus et
 uenit̄ ad h̄ muliebris idm̄ta ḡsp̄c̄t se se icōne
 dedit facit itra dep̄mis et eo usq; p̄st iactut q̄ ip̄n
 des mulier afenesē cellule ei m̄mū fatigata excedebat c̄
 cuq̄ iad̄ itelx demōre descedet p̄cipiū uita d̄o uole
 te finiunt ut ḡmōris ei s̄nia daret intelligi q̄ ual̄
 d̄o despiciunt q̄ ei famulu ausu ip̄bo gr̄taunt.

Co repe c̄ tybis flu De bō zenonis miradū.
 Qui p̄es romanorū p̄nīmā inflēcta deuastas
 congit ut austriſ fluui ſexces ad bō zenonis
 martirii atq̄ p̄tificis ecclēsā deuenerat. cui et
 die dū iannū rent apte aq̄ in iā mūme itū
 ut h̄ paulus p̄tfecti usq; ad fenesēt q̄ p̄xī era
 nt rectis alte ſt̄ ſit ſit q̄ ſt̄ates iannū ecclēsā da
 uferunt ita q̄ nlls hom̄ ibide existimū exire poterat
 h̄ in hoīs h̄ n̄diḡ ſort̄ coeliſi aq̄ ſed ual̄lūt
 dū au ab aliis q̄ ſugā dederat putaret morti
 p̄t aq̄ dilūm p̄ īcessione ſc̄ zenonis aq̄ de